

[Alfred Jensen.]

Angreb paa Landet. Hjemmeværnet maa have en langt mere vidtgaende Opgave. Det kan ikke alene dreje sig om at faa Folket til i en given Situation i Uniform at deltage i Forsvaret; nej, her drejer det sig om, at Folket i al Almindelighed skal drages med ind i Forsvaret, ogsaa i det Tilfælde, at vor Hær skulde være rendt over Ende og vort Land være besat, og derfor maa man have for Øje, at vort Hjemmeværn ogsaa skal indstille sig paa at arbejde illegalt. Jeg ser ikke bort fra, at dette kan nedkalde visse Strafforfølgelser over den øvrige Del af Befolkningen, men skal der være nogen Mening i at drage Folket ind i Forsvaret for Landet, skal der være nogen Mening i virkelig at kæmpe for Landets Frihed og Selvstændighed, saa maa man ogsaa tage den Situation, jeg her har skildret, i Betragtning, og saa maa man indstille Hjemmeværnet paa, at det ogsaa i visse Situationer vil komme til at arbejde illegalt, og det maa være opbygget paa en saadan Maade, at det kan drage Folket med ind i Kampen mod Besættelsesstyrkerne.

Dernæst bygger Ordningen jo ikke paa noget Samarbejde med de folkelige Organisationer. Det, der staar i § 20, er i og for sig ikke Udtryk for noget Samarbejde med de folkelige Kræfter; der foreskrives kun, under hvilke Former nogle faa Organisationer kan optræde Side om Side med Hjemmeværnet, men noget egentligt Forsøg paa et Samarbejde med de folkelige Organisationer, Fagbevægelsen, Idrætsorganisationerne og hvad der mere kan være, er der ikke. Det civile Moment er jo næsten strøget, men det maa være et ufravigeligt Krav til en Hjemmeværnsordning, at den netop bygger paa et saadant Samarbejde. Den civile Kommitterede, der skal sidde i Hjemmeværnets Stab, kan ikke gøre det af som det Bindeled, der skal være mellem Hjemmeværnet og Folket. Jeg betragter denne Ordning som værende hverken Fugl eller Fisk. Skal man bruge nogen Betegnelse, maa det vel være, at den skal være et Figenblad, der skal søge at give det Udseende af, at dette Hjemmeværn faar et folkeligt Indhold. Men det er der jo slet ikke Tale om. Paa alle Omraader ser vi, hvordan det folkelige Element forlægtes. Jeg tror, man kan gaa ud fra, at bortset fra Gruffeførere og Delingsførere vil Befalingsmændene blive leveret fra Officerskorpset. Jeg tror ikke, det er nogen heldig Ordning, for jeg tror, at de Opgaver, man staar over for her, ikke løses paa almindelig kommandomæssig Manér, som man løser dem indén for Hæren.

Her drejer det sig om helt andre Opgaver. Her drejer det sig ikke om at have et Net af Kommandoposter besat af et bestemt Korps; nej, her drejer det sig ogsaa om at opdrage Mandskabet paa en saadan Maade, at det i en given Situation selv, uden de Befalingsmænd, der er tænkt paa, er i Stand til at træde i Aktivitet. Jeg tror, enhver vil være enig i, at det lokale Initiativ vil være aldeles afgørende for Hjemmeværnets Indsats, og jeg tror ikke, at det, der her er foreslaaet, er det heldige. Jeg tror ikke — selv om der gives hæderlige Undtagelser —, at Officerskorpset stort set vil være i Stand til at løse de Opgaver, man her staar over for.

Jeg synes ogsaa, man af selve Forslaget kan se, at man slet ikke er klar over, at det her drejer sig om helt andre Opgaver end i en almindelig Hær. Bestemmelsen i § 17 om, at disciplinære Midler skal kunne bringes i Anvendelse, er Udtryk for, at man egentlig ikke har den fulde Forstaaelse af, hvad det egentlig drejer sig om. Disciplinære Midler kendte man ikke i Modstandsstyrkerne under Besættelsen; man kendte dem heller ikke i Hjemmeværnsforeningerne. Og hvorfor? Fordi de var overflødige. Ja, men ogsaa her maa vi tilrettelægge en Ordning, som gør slige Ting overflødige. — (Formanden rejser sig)

Jeg har et Par Bemærkninger endnu. .

Formanden: Jeg har givet det ærede Medlem 8 Minutter over Tiden, nu giver jeg det ærede Medlem 2 Minutter til.

Alfred Jensen: Jeg takker, men jeg bad før Mødet om en forøget Taletid paa mindst 10 Minutter.

Formanden: Det var ikke over for mig.

Alfred Jensen: Denne Bestemmelse understreger, at man kan være i Tvivl om vore Officerer stort set. Jeg vil ikke kæmpe samtlige Officerer over en Kam, for det fortjener de ikke, men det rejser Tvivl om, om vore Officerer pædagogisk, politisk og psykologisk vil være i Stand til at løse de Opgaver, der staar i Forbindelse med et Hjemmeværn. I Forvejen er der jo Tvivl om Officerernes Stilling. Alt for mange viste før Krigen nazistiske Tilbøjeligheder, mange af dem gik under Besættelsen i Fjendens Tjeneste, og der manglede jo i allerhøjeste Grad et Initiativ fra Officerernes Side til at rejse det danske Folk under Besættelsen. Og selv nu, hvor vel de værste Elementer er rensat ud af Officerskorpset, maa vi konstatere, at der ikke er den Respekt for